

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΝ.

Τήν Παρασκευήν, 15^{ην} /28^{ην} Αύγουστου 2015, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρός τήν τυπικήν αὐτοῦ διάταξιν καί τό προσκυνηματικόν καθεστώς ἡ έορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Γεθσημανήν εἰς τόν ἀρχαῖον Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί εἰς τό Θεομητορικόν Μνῆμα.

Τῆς πανηγυρικῆς λειτουργίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Βόστρων κ. Τιμοθέου, Ζαμπίας κ. Ἰωακείμ, παρεπιδημούντος ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Λύδδης κ. Δημητρίου καί Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί κληρικῶν παρεπιδημούντων ἐξ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἱεροδιακόνων, Ἀρχidiaκόνου π. Εὐλογίου, διακόνων π. Μάρκου, π. Διονυσίου καί π. Ἀναστασίου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἑλληνιστί καί τοῦ κ. Τζώρτζ Κάμαρ ἀραβιστί μετά τῶν ψαλτῶν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη, καί μετεχόντων ἐν εὐσεβείᾳ πολλῇ προσκυνητῶν ἐντοπίων Ἀραβοφώνων ἐξ Ἰσραήλ καί Παλαιστινιακοῦ Κράτους καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Οὐκρανίας, Ρουμανίας καί Κύπρου, ἀναπτόντων κηρία εἰς τάς βαθμίδας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς τάματα εὐχαριστήρια διά ληφθεῖσαν βοήθειαν ἐκ τῆς Παρθένου ἢ ὡς ἱκετήρια διά λῆψιν βοήθειας ἐξ αὐτῆς.

Πολλοί τῶν πιστῶν τούτων ἰδίᾳ μετά τήν νηστείαν τοῦ Δεκαπενταυγούστου προσῆλθον τήν Κοινωνίαν πρός ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἁγιασμόν καί σωτηρίαν.

Πρό τῆς Ἀπολύσεως, ὀριζομένης υπό τοῦ Προσκυνηματικοῦ Καθεστῶτος τήν 10.30 π.μ., ἡ Α.Θ.Μ. ὠμίλησεν εἰς τοὺς πιστούς διά τῆς κάτωθι ὁμιλίας Αὐτοῦ, ἐχούσης ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοί Παρθένε Ἀχραντε. Παρθενεύει γάρ τόκος καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος, ἡ μετά τόκον Παρθένος καί μετά θάνατον ζῶσα, σώζεις ἀεὶ, Θεοτόκε τήν κληρονομίαν σου».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

Ὡς ἄλλοι Ἀπόστολοι προσῆλθομεν σήμερον ἐν τῷ τάφῳ τῆς Θεομήτορος καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἐκ περάτων τῆς γῆς, ἵνα έορτάσωμεν τήν μνήμην τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως αὐτῆς, δηλονότι τοῦ φυσικοῦ θανάτου καί τήν ἀνάστασιν αὐτῆς.

Ἡ ὑπερευλογημένη Θεοτόκος Μαρία γενομένη Μητέρα τῆς τῶν ἀπάντων ζωῆς, δηλαδή τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀνεδείχθη ἡ ἁγία Πάντων τῶν ἁγίων, διά τοῦτο οὔτε ὁ τάφος οὔτε ἡ νέκρωσις ἐκράτησεν αὐτήν, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός:

«τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκῆσας ἀειπάρθενον».

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Ὑπεραγία θεοτόκος παρέμεινεν εἰς τό ἱερόν τοῦτο μνημα, ὅπου τὴν εἶχαν ἐνταφιάσει τρεῖς ἡμέρας. Καί ὅπως ἀκριβῶς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καὶ Υἱός τῆς Παρθένου Μαρίας ἀνεστήθη τριήμερος ἐκ τοῦ Τάφου, οὕτω καὶ ἡ Παναγία ἀνέστη ἢ μᾶλλον μετέστη μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Κατὰ δέ τὴν τριήμερον αὐτῆς παραμονὴν εἰς τὸν τάφον, οὐδεμίαν ὑπέστη φθοράν τὸ ἄχραντον αὐτῆς Σῶμα. «Ἐδει τῆς ἐν τῷ τίκτειν, λέγει ὁ ἱερός Δαμασκηνός, φυλαξάσης τὴν παρθενίαν ἀλώβητον, ἀδιάφθορον τηρηθῆναι τό σῶμα καὶ μετὰ θάνατον».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, «ἐνικήθησαν οἱ ὅροι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Παναχράντου Παρθένου Μαρίας, ὡς ψάλλει καὶ ὁ ὑμνωδός καὶ ὡς ἐγκωμιάζει πάλιν ὁ ἱερός Δαμασκηνός λέγων: «Ἀλλὰ καὶ φυσικῶς ἡ πανίερος καὶ μακαρία σου ψυχὴ τοῦ πανολβίου καὶ ἀκηράτου σου χωρίζεται σώματος καὶ τό σῶμα τῇ νομίμῳ ταφῇ παραδίδεται, ὅμως οὐκ ἐναπομένει ἐν τῷ θανάτῳ οὐδ' ὑπὸ τῆς φθορᾶς διαλύεται. Ἦς γὰρ τικτούσης ἀλώβητος ἡ παρθενία μεμένηκε, ταύτης μεθισταμένης ἀδιάλυτον τό σῶμα πεφύλακται».

Κατὰ δέ τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν, ἡ Δέσποινα ἡμῶν θεοτόκος καὶ Παρθένος Μαρία εἶναι τό μεθόριον κτιστῆς καὶ ἀκτίστου φύσεως. Καὶ τοῦτο διότι κανεῖς δέν θά ἡδύνατο νά ἔλθῃ πρὸς τὸν θεόν παρὰ μόνον δι' αὐτῆς καὶ διὰ τοῦ μεσίτου, πού γεννήθηκε ἀπὸ αὐτὴν, δηλαδή τοῦ Χριστοῦ.

«Οὐκοῦν αὕτη, (ἡ θεοτόκος Μαρία) μόνη μεθόριόν ἐστὶ κτιστῆς καὶ ἀκτίστου φύσεως καὶ οὐδεὶς ἂν ἔλθοι πρὸς θεόν, εἰ μὴ δι' αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἐκ αὐτῆς τεχθέντος μεσίτου καὶ οὐδέν ἂν ἐκ τοῦ θεοῦ τῶν δωρημάτων, εἰ μὴ διὰ ταύτης γένοιτο καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις».

Ἰδοὺ λοιπόν μέ τὴν ἔνδοξον Κοίμησιν τῆς θεοτόκου καὶ ἀπειρογάμου Παρθένου Μαρίας, οἱ οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται καὶ ἡ γῆ πᾶσα εὐφραίνεται. Χάρις εἰς τὴν Παναγίαν καὶ Μητέρα τοῦ θεοῦ Λόγου «τό γένος ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων ἐρρύσθη ἐκ τῆς προγονικῆς ἀποφάσεως». Τουτέστιν ἀπηλλάγη καὶ ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν ἀρχαίαν κατάραν.

Δεῦτε ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότη ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται, ἥν ὡς μητέρα θεοῦ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καὶ λέγομεν: σῶσον ἡμᾶς τοὺς ὁμολογοῦντας σε θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως καὶ λύτρωσαι κινδύνων τάς ψυχὰς ἡμῶν καὶ δώρησαι τῇ οἰκουμένῃ καὶ ἰδιαιτέρως τῇ περιοχῇ ἡμῶν εἰρήνην καὶ τό μέγα ἔλεος». Ἀμήν.

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει ἠκολούθησεν εἰς τό ἡγουμενεῖον δεξίωσις ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου δι' ἀναψυκτικῶν καὶ ὀπωρῶν ὡς ἀναψυχὴ μετὰ τὴν ἀκολουθίαν καὶ δὴ ὑπὸ τὸν καύσωνα τοῦ Δεκαπενταγούστου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/GAXHwf7U9kg>

<http://youtu.be/avHjGL-Nbxs>

